

НАПРЯМ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Габрилевич Олексій Володимирович
здобувач;

Нікитенко Дмитро Валерійович
*доктор економічних наук, професор кафедри економіки,
підприємства і міжнародного бізнесу,
Національний університет водного господарства
та природокористування*

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-253-4-12>

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Питанням інвестиційного забезпечення розвитку регіонів України присвячені роботи таких відомих учених: Я. Жаліла, А. Сухокурова, А. Двігун, Б. Данилишина, С. Савелка, В. Головатюка та інших. Проблема інвестиційноінноваційного розвитку галузей національної економіки знайшла своє відображення в наукових працях В. Беренса [2], Г. Бірмана [3], І. Мойсеєнко [4], І. Бланка, М. Єрмошенко [5], Л. Дж. Гітмана [6], А. Пересада [8]. Узагальнення фундаментальних робіт вітчизняних і закордонних економістів свідчить про наявність різних підходів до визначення поняття інвестиції. Однак, не зважаючи на значну кількість робіт, присвячених проблемам інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання, питання інвестиційного забезпечення діяльності нафтопереробного підприємства в умовах невизначеності, у вітчизняній економічній літературі приділено не достатньо уваги.

Питання інвестиційного забезпечення суб'єктів господарювання досить часто є предметом наукових досліджень, оскільки саме інвестиційні ресурси визначаються важливими розвитку, підприємств, галузей та всієї економіки, а інвестиційна діяльність

здатна впливати на основи господарської діяльності, різного роду перетворення та розвиток суспільства загалом. Термін «інвестиції» та його розмаїття визначень у літературі пояснюється широтою цієї непрості економічної категорії. У загальному значенні у сучасній економічній теорії процес інвестування розуміється як вкладення капіталу для забезпечення його зростання, оскільки латинське слово «invest» – означає «вкладати». У статті 1 Закону України «Про інвестиційну діяльність» [7] інвестиції визначено як усі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект.

Від ефективності організації інвестиційного процесу регіонів значною мірою залежить успішна реалізація завдань соціально-економічного розвитку. Активізація інвестиційного процесу сприятиме подоланню міжрегіональних диспропорцій. Правильний вибір проєкту для інвестування – може забезпечити досить високий і постійний рівень доходу для інвестора. Інвестиційний проєкт може бути реалізований у тих регіонах, де для цього є найкращі умови. Найперше, що має зробити досвідчений інвестор – оцінити інвестиційну привабливість регіону. Даний показник відображає ступінь економічного, законодавчого, політичного, соціального і фінансового розвитку галузі інвестування. Цю привабливість визначає напрямок потоків інвестицій, руху інтелектуальних ресурсів, рівень інфляції, а також багато інших економічних чинників інвестиційної привабливості. На формування сприятливого інвестиційного клімату впливає процес збільшення обсягів вітчизняних та іноземних інвестицій

Отже, функціонування економічної системи можливе лише за умови її забезпечення матеріальними, трудовими, фінансовими та іншими ресурсами. Їх акумулювання і використання у виробничому процесі є основою інвестиційної діяльності, яка забезпечує розвиток економіки і суспільної системи загалом. Тому теоретичне розв'язання проблеми регулювання інвестиційної діяльності – одна із найважливіших передумов для ефективної практики організації

управління та планування економікою. Сучасний стан економіки, нестабільність політичної сфери, інвестиційні процеси підвищують ризикованість інвестицій та створюють певні труднощі у формуванні довгострокової інвестиційної програми; це, своєю чергою, вимагає ретельного аналізу і перспективного планування. Слід зазначити, що жодна програма не здатна в довгостроковому аспекті передбачити всі тенденції і зміни економічної ситуації, отже, при складанні інвестиційної програми необхідно передбачити альтернативні варіанти її розвитку і можливість адаптивної зміни даних варіантів або розробити механізм прийняття інвестиційних рішень в умовах ризику і невизначеності. Питання інвестиційного забезпечення розвитку регіонів України залишається відкритим. Актуальним є питання подальших розвідок у напрямку фінансування інвестицій за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, а також пошуку додаткових джерел залучення коштів, зокрема і за допомогою міжнародних інституцій. Важливо не тільки забезпечувати сприятливі умови для інвестування, але й враховувати вплив глобальних трендів на подальший розвиток регіональних економік [1].

Список використаної літератури:

1. Бахур Н. В. Інвестиційне забезпечення розвитку регіонів України: проблеми та шляхи їх вирішення. *Ефективна економіка*. 2021. № 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9063> (дата звернення: 28.09.2022).
2. UNIDO. Manual for Evaluation of Industrial Projects. Vienna, 1986. 152 p.
3. Bierman H., Smidt S. The Capital Budgeting Decision: Economic Analysis of Investment Projects. Routledge, 2007. 402 p.
4. Мойсеєнко І., Ревак І., Миськів Г., Чапляк Н. Інвестиційний аналіз : навч. посіб. Львів : ЛьвДУВС, 2019. 276 с.
5. Єрмошенко М. М. Аналіз і оцінка інвестиційних проектів. Київ : 2006. 156 с.
6. Gitman L. J., Joehnk M. D., Smart S. B. Fundamentals of Investing [with My Finance Lab]. Frenchs Forest NSW : Pearson Australia, 2011. 784 p.
7. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991. № 1560-XII. URL: <http://www.zakon1.rada.gov.ua>.
8. Пересада А. А. Інвестиційний процес Україні. Київ : Лібра, 1998. 392 с.